

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/92/2015
Identifikačné číslo spisu: 1008200524
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1008200524.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcov: 1. V. B., L. XX, XXX XX Q., 2. Ing. Arch. L. B., L. XX, XXX XX Q., obaja právne zastúpení: WERNER & Co., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Stromová 54/A, 831 01 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Tomášikova 3349/46, 831 03 Bratislava, za účasti: NOBLE, a.s., Pluhová 29, 831 03 Bratislava, IČO: 36 200 395, právne zastúpeného: JUDr. Klučková, advokátka s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pluhová 29, 831 03 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. A/2007/1779-HRL zo dňa 15.01.2008, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 5/2008-315 zo dňa 20.03.2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 5/2008-315 zo dňa 20. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom č. k. 4S 5/2008-315 zo dňa 20.03.2015, podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcov v 1. a 2. rade, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného č. A/2007/1779-HRL zo dňa 15.01.2008 v spojitosti s prvostupňovým rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. SU-2006/28284/19916/2007/UR-Ga zo dňa 28.03.2007 vo veci rozhodnutia o umiestnení stavby č. 1008 „Polyfunkčný objekt Lazaretská ul., Bratislava“, pozemok parc. č. XXXX, k.ú. P. L., Q. s prípojkami pre navrhovateľa, spoločnosť NOBLE, a.s., Pluhová 29, 831 03 Bratislava (ďalej aj ako „stavebník“), a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd konštatoval k namietanému neoznámeniu

začatia územného konania žalobcom v 1. a 2. rade, že krajský súd sa stotožnil s právnym názorom prezentovaným k veci už v rozsudku Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 2S/134/2011. Krajský súd z obsahu spisu zistil, že oznámenie bolo menovaným doručované a aj úspešne doručené dňa 21.02.2007 a v konaní neboli predložené žiadne relevantné dôkazy preukazujúce a spochybňujúce pravosť podpisov adresátov a nedoručenie písomnosti týmto osobám. Z faktu, že menovaní prijatie oznámenia popreli nie je možné urobiť záver, že o konaní nevedeli a preto boli porušené ich práva vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Za podstatné krajský súd považoval okolnosť, že sa žalobcovia konania zúčastnili, s ich námietkami sa správne orgány zaoberali a vysporiadali a na základe námietok bolo doplnené dokazovanie.

Podľa názoru prvostupňového súdu sa žalovaný v odvolacom konaní s namietanými rozpormi v svetlotechnických posudkoch náležite zaoberal a zabezpečil nové zameranie namietaných výškových kód budov. Z tohto zamerania vychádzala Ing. G. U. pri spracovaní nového odborného stanoviska v otázke svetlotechniky a vplyvu novostavby zatienu stavby na Lazaretskej 4 v Bratislave, čo žalovaný v dôvodoch rozhodnutia podrobne popísal, vrátane zhodnotenia a vyvodených záverov, podľa ktorých sú neopodstatnené námietky týkajúce sa nesprávnosti udaných výšok budov a z toho vyplývajúce nesprávnosti svetlotechnického posudku v súvislosti s vplyvom nového objektu na okolitú zástavbu. V žiadnom z existujúcich objektov v lokalite nedôjde k neprípustnému zatienu obytných miestností alebo pracovných priestorov v zmysle príslušnej technickej normy, a výstavba polyfunkčného domu nebude v okolitej zástavbe dôvodom nedovoleného skrátenia doby preslnenia pod normou ustanovený časový limit. Všetky namietané rozpory boli v rámci odvolacieho konania preskúmané.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí vychádzal z totožnej územnoplánovacej dokumentácie ako prvostupňový stavebný úrad, pričom nevzal do úvahy nový územný plán zóny Dunajská, zmeny a doplnky 2005, platný odo dňa 01.01. 2008. Predmetný nový územný plán priniesol zmenu predovšetkým z hľadiska maximálnej prípustnej podlažnosti stavby v danom bloku, ktorú určil na 4 nadzemné podlažia + jedno ustupujúce podlažie, čo umiestňovaná stavba prekračovala. Zmena územného plánu zóny nadobudla účinky na záver povoľovacieho procesu. Podľa názoru krajského súdu, dôsledky vyplývajúce z predĺženia odvolacieho konania by nemali byť na ujmu stavebníkovi najmä z dôvodu, že zákon výslovne ukladá správne orgánu dbať na to, aby boli dobromyseľne nadobudnuté práva čo najmenej dotknuté. Stavebník dôvodne očakával a po vydaní územného rozhodnutia prvostupňovým orgánom bol dobromyseľný v nadobudnutých právach, že o jeho návrhu odvolací orgán rozhodne v zákonnej lehote a na základe platných a účinných podkladov rozhodujúcich pre vypracovanie projektovej dokumentácie. Nie je preto dôvodné domnievať sa, že stavebník mal a musel vedieť, že bude prijatá nová územnoplánovacia dokumentácia po tom, ako podal návrh na vydanie územného rozhodnutia, a že táto bude mať vplyv na jeho stavebné zámery.

Rozhodnutie o umiestnení stavby podľa krajského súdu reálne do práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života nezasahuje, vytvára sa ním len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, ku ktorej môže, ale nemusí v budúcnosti ani dôjsť. Vyplýva to aj z časovej platnosti rozhodnutia o umiestnení stavby. Dôvodom relevantným pre vyslovenie nezákonnosti územného rozhodnutia by bol jeho rozpor s požiadavkou ochrany životného prostredia ako požiadavky kolektívneho charakteru. V prejednávanej veci nebolo takéto pochybenie stavebného úradu alebo žalovaného zistené.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v 1. a 2. rade v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadali napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že sa prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušuje a vec sa vracia žalovaného na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolania žalobcovia uviedli, že žalovaný rozhodol na základe neúčinného právneho predpisu, pretože pôvodný územný plán zóny je jednak všeobecne záväzným právnym predpisom a jednak v čase rozhodovania žalovaného nebol účinný, pretože od 01.01.2008 bol zrušený a súčasne nadobudol účinnosť nový územný plán zóny (Územný plán zóny Dunajská, Zmeny a doplnky 2005, ktorý je aktualizovanou verziou Územného plánu zóny Dunajská z roku 1996, a bol schválený uznesením Mestského zastupiteľstva č. 254/2007 zo dňa 21.11.2007 a záväzná časť predmetného územného plánu zóny bola vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením hlavného mesta SR Bratislavy č. 8/2007 zo dňa 22.11.2007). Nový územný plán zóny priniesol zmenu predovšetkým z hľadiska maximálnej prípustnosti podlažnosti v danom bloku, keď určil maximálnu podlažnosť budovy na štyri nadzemné podlažia plus

jedno ustupujúce podlažie, čo umiestňovaná stavba prekračovala, keď bola navrhnutá o dve nadzemné podlažia viac. Podľa súdnej judikatúry „žalovaný mal pre posúdenie súladu návrhu s územným plánom vychádzať už z vtedy účinného VZN č. 4/2007. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný mal rozhodovať v súlade s aktuálne účinnými zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorými sú aj všeobecne záväzné nariadenia obce, a preto bol pre stavebný úrad záväzný obsah VZN č. 4/2007, ktorým bola vyhlásená záväzná časť územného plánu Hlavného mesta SR Bratislavy (rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžp/3/2009 zo dňa 11.03.2010)". V tejto právnej veci sa žalovaný v čase vydania svojho (odvolacieho) rozhodnutia neriadil ničom viac ako mesiac účinnou novou územnoplánovacou dokumentáciou. Prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu spolu s rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu tvoria jeden celok. Ak správny orgán rozhodol v čase vydania rozhodnutia už podľa neúčinného právneho predpisu, ide o takú chybu preskúmaného rozhodnutia, ktoré spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (R SR 26/1997). Je nepochybné, že povolenie umiestnenia stavby na základe neúčinného územného plánu je rozhodnutím vydaným na základe neúčinného právneho predpisu. Súd prvého stupňa bol povinný postupovať podľa ustanovenia § 250j ods. 3 OSP. V predmetnej právnej veci nemá ochrana dobromyseľne nadobudnutých práv stavebníka žiadnu relevanciu na rozdiel od konania o zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Ďalej žalobcovia uvádzajú, že neskoršie rozhodnutie Ústavného súdu SR (III. ÚS 176/03) na rozdiel od skoršieho rozhodnutia Ústavného súdu SR (II. ÚS 22/02) priamo uvádza, že územné rozhodnutie je spôsobilé porušiť ústavne garantované individuálne právo. Žalobcovia taktiež poukazujú na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Sžo/220/2010 zo dňa 02.08.2011, ktorým bola priznaná právna ochrana v oblasti správneho súdnictva vo vzťahu k územnému rozhodnutiu z pohľadu ochrany individuálnych práv v oblasti pohody bývania, odstupov stavieb a svetotechniky. Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. To teda znamená, že námietka nesúladu s územným plánom sa týka výlučne územného konania a nie je ju možné neskôr použiť v stavebnom konaní, čo od základu vyvracia akúkoľvek argumentáciu o prípadnom zásahu do ústavne garantovaných práv účastníka konania až samotným stavebným povolením.

V otázke námietky nedoručenia oznámenia o začatí územného konania žalobcom súd prvého stupňa arbitrálne uvádza bez akýchkoľvek dôvodov, že žalobcovia nepredložili pri tejto námietke v správnom konaní žiadne relevantné dôkazy. Pritom v podaní doručenom Miestnemu úradu Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto dňa 23.05.2007 žalobcovia uviedli, že prikladajú kópie doručeníek Miestnemu úradu mestskej časti Bratislava - Staré Mesto a na porovnanie doručienky z toho istého obdobia Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislavy, kde sú skutočné podpisy adresátov. Nie je teda pravda, že žalobcovia neposkytli žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Doručienka má povahu verejnej listiny a údaje v nej podpísané o dni doručenia sa pokladajú za pravdivé, pokiaľ nie je konkrétnymi skutočnosťami preukázaný opak. Správny orgán 1. aj 2. stupňa tento nedostatok konania vybavil dohadom o riadnom doručení oznámenia, ktoré údajne prevzal Ing. Arch. M. B. v mene svojich rodičov, v čase správneho konania 1. stupňa. Žalobcovia sa zúčastnili konania len na druhom stupni správneho konania. Žalobcovia poukázali na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/61/2012 zo dňa 12.12.2013. Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány sa uspokojili len s konštatovaním, že prevzatie predmetných listín žalobkyňou potvrdzujú doručienky s podpisom žalobkyne. Avšak bez ďalšieho nevykonali dokazovanie o pravosti týchto podpisov, hoci na prvý pohľad sú tieto podpisy odlišné. Povinnosťou správneho orgánu bolo vykonať dokazovanie, či napadnuté rozhodnutie bolo prevzaté skutočne žalobkyňou, či pri doručovaní zo strany poštového doručovateľa nedošlo k pochybeniu, najmä s ohľadom na skutočnosť, že ide o rozhodnutie doručované účastníkom konania do vlastných rúk. Žalobcom nebolo doručené oznámenie o začatí územného konania a o nariadení ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním, v zmysle čoho boli zbavení všetkých práv účastníka územného konania v zmysle stavebného zákona a správneho poriadku a boli súčasne z tohto konania vylúčení, pretože im ako prvá písomnosť bolo doručené až rozhodnutie o umiestnení stavby, t.j. úkon správneho orgánu, ktorého doručením sa konanie končí. Námietky žalobcov prešetril ako prvý až odvolací orgán, a teda vo vzťahu k týmto námietkam stratili právo odvolania, čo je jednoznačne porušením dvojštandardnosti správneho konania.

V danom prípade stavebný úrad prvého stupňa, ako aj žalovaný vychádzali výlučne z listinného dôkazu predloženého stavebníkom - z posudku Ing. G. U., CSc., a to napriek tomu, že žalobcovia v odvolacom

konaní predložili listiny spochybňujúce odborné závery Ing. G. U., CSc., a to posudky Ing. Arch. B. a Ing. D., ktorých závery zhodne jednoznačne stanovili porušenie príslušných ustanovení STN ohľadom presnenia a osvetlenia budovy, ktorej sú žalobcovia spoluvlastníci, v dôsledku plánovanej výstavby Novostavby. Žalovaný napriek tomu, že je povinný presne a úplne zistiť skutočný stav vecí, nijako tieto predložené dôkazy nevykonal a z nich vyplývajúci nesúlady v nadväznosti na posudok Ing. G. U., CSc. neobjasnil. Na základe tejto skutočnosti podľa žalobcov nepochybne nie sú splnené požiadavky na dostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej moci. Z týchto dôvodov je teda nepochybne rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, trpí vadou, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a zistenie skutkového stavu je nepostačujúce. Krajský súd v napadnutom rozsudku neuviedol, z akého dôvodu nebolo nevyhnutné, aby sa správne orgány zaoberali aj protikladnými odbornými posudkami, prípadne z akého dôvodu nebolo nevyhnutné, aby správne orgány ustanovili vo veci znalca a stačilo, keď akceptovali písomnú listinu vystavenú súkromnou osobou Ing. G. U., CSc.. Žalovaný nedoručil žalobcom ani svetlotechnický posudok vypracovaný spoločnosťou 3S-PROJEKT, s.r.o. Boldog, pričom tento posudok nie je v rozhodnutí žalovaného ani špecifikovaný, a teda odôvodnenie rozhodnutia žalovaného je aj v tomto smere nedostatočné. Žalobcovia poukázali na rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžo/220/2010 zo dňa 02.08.2011 (publikovaný ako R 104/2012), v ktorom súd zdôraznil, že v tomto prípade boli porušené všeobecné zásady správneho konania, keď v priebehu správneho konania na podnet žalobcu 1. došlo k vypracovaniu „Posudku odstupu navrhovanej stavby rodinného domu na P. ul. z hľadiska zachovania pohody bývania“ posudkom P.B. dňa 28.08.2008 predloženým žalobcami v odvolacom konaní, s ktorým sa stavebník nemal možnosť oboznámiť, vyjadriť sa k nemu a vzniesť prípadné námietky. Po tom, ako bol tento posudok do spisu doručený, je potrebné hodnotiť postup žalovaného ako postup, ktorý je v rozpore so zákonom."

Žalobcovia taktiež namietali nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu a odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Súd prvého stupňa v rozsudku sa absolútne nevysporiadal s námietkou žalobcov spočívajúcou v nutnosti postupu podľa § 250j ods. 3 O.s.p.. Prvostupňový súd neuviedol, na základe čoho argumentuje na strane 6 rozsudku znaleckým posudkom z marca 2011, ak rozhodnutie žalovaného je datované k 15.01.2008, t.j. takmer o štyri roky skôr. Súd prvého stupňa neuviedol, na základe čoho prišiel k skutkovému záveru, že žalovaný v rozhodnutí poukazuje na doplnené svetlotechnické posudky (asi z marca 2011 a posudku spoločnosti 3S-PROJEKT, s.r.o., Boldog), keď rozhodnutie žalovaného spomína len jeden posudok, a to posudok Ing. U..

Žalobcovia namietali, že žalovaný nedoručil žalobcom vyjadrenie navrhovateľa k ich odvolaniu a ani „ďalšie doplňujúce podklady“, ktoré všeobecne uvádza na strane 4 rozhodnutia o odvolaní bez ich špecifikácie. „Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov konania v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces,“ zhoduje sa Ústavný súd SR (I. ÚS 100/04) s Najvyšším súdom SR (4 Cdo 141/2010). „Za súčasť práva na spravodlivý proces je treba preto považovať právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných.“ (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/46/2012 zo dňa 26.02.2013).

Podľa § 18 vyhl. č. 532/2008 Z. z. sa presnenie bytu posudzuje podľa STN 73 4301 Budovy na bývanie. Podľa čl. 4.2.1.2. tejto normy minimálny čas presnenia musí byť najmenej jedna hodina tridsať minút denne od 01. marca do 13. októbra za normou určených podmienok. Stavebník spoločnosť NOBLE, a.s. predložil správne orgánu odborné stanovisko Ing. G. U., CSc. zo dňa 07.05.2007, podľa ktorého čas presnenia obytnej miestnosti na 2. NP vyšiel na 1 hodinu a päť minút. Napriek rozporu v odborných posudkoch týkajúcich sa otázky technicky zásadného významu, správny orgán ani súd nikdy nezisťoval, či sú správne závery z posudkov, ktoré nechal spracovať stavebník alebo žalobcovia a ak áno, ktorý zo záverov je správny. Podľa krajského súdu žalovaný v predmetnom rozhodnutí údajne poukázal na doplnené svetlotechnické posudky, ktoré dal stavebník vypracovať. Stavebník v skutočnosti dal vypracovať do právoplatnosti územného rozhodnutia iba jeden svetlotechnický posudok zo dňa 01.03.2006 (Ing. G. U., CSc.), ktorý nebol doplnený a 1 odborné stanovisko zo dňa 07.05.2007 (Ing. G. U., CSc.), ktoré tiež nebolo doplnené.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 11.05.2015 skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného považuje za zákonné, pričom žalobca v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu neuviedol žiadne nové skutočnosti. Žalobcami podané odvolanie považuje za nedôvodné a navrhuje, aby

bol rozsudok krajského súdu potvrdený.

Účastník konania NOBLE, a.s. vo svojom vyjadrení k odvolaniu doručenom dňa 29.05.2015 uviedol, že vydanie rozhodnutia na základe právneho predpisu, ktorý nie je v čase rozhodovania účinný možno považovať za nesprávne právne posúdenie veci, teda omyl správneho orgánu v aplikácii práva. Judikatúra definovala nulitosť správneho aktu v prípade, ak rozhodnutie vydal správny orgán, ktorý trpel nedostatkom právomoci na jeho vydanie. Účastník konania je toho názoru, že tak pri prvostupňovom rozhodnutí o umiestení stavby ako aj pri druhostupňovom rozhodnutí správneho orgánu sa nejedná o ničotný správny akt, nie sú nulitnými rozhodnutiami a platí pri nich prezumpcia správnosti. Žalobcom ako účastníkom územného konania z titulu vlastníctva susednej nehnuteľnosti, nebolo zasiahnuté do ich práv a na žiadnych subjektívnych právach neboli ukrátení, čím nie je splnená zákonná podmienka na podanie žaloby. V predmetnom správnom konaní žalobcovia uplatňovali svoje námietky, dopĺňali svoje podania, predkladali dôkazy, vyjadrovali sa - teda uplatňovali všetky procesné práva až do ukončenia správneho konania, ktoré im ako účastníkom konania patria. Správny orgán ich námietky posudzoval, na ich základe vykonával dopĺňovanie dokazovania a v rámci princípu jednotnosti konania mali žalobcovia dostatočný priestor pre uplatnenie všetkých svojich procesných práv, čo aj využili. Pribratý účastník poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 8Sžo/348/2010: „Súd v zmysle § 205i ods. 3 OSP neprihliada na vady konania, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu. Na zákonnosť rozhodnutia nemá napríklad vplyv, ak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nebolo riadne doručené, ak opravný prostriedok podaný žalobcom odvolací správny orgán napriek tomu vecne prejednal.“ Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Opätovne uvedená námietka svetlotechniky už bola predmetom preskúmania súdov v správnom súdnictve, tak Krajský súd Bratislava (sp. zn. 2S/134/11), ani Najvyšší súd SR v odvolacom konaní (sp. zn. 3Sžp/17/2013) nedospeli k záveru, že by správny orgán pri posudzovaní tvrdených rozporov v svetlotechnike postupoval v rozpore so zásadami správneho konania, čím by mali byť žalobcovia ukrátení na svojich právach.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti) (uznesenie NS SR sp. zn. 8Sžo/122/2010).

K doplnenej argumentácii týkajúcej sa svetlotechniky, nie sú pravdivé tvrdenia žalobcov, nakoľko všetky ich námietky boli v rámci existujúcich konaní vysvetlené, odvolací správny orgán sa nimi zaoberal, zabezpečil si ich odborné zodpovedanie, pričom ako výsledok bolo vyvodené stanovisko, že v žiadnom z existujúcich objektov v lokalite nedôjde k neprípustnému zatieneniu obytných miestností alebo pracovných priestorov v zmysle príslušnej technickej normy a výstavba polyfunkčného domu nebude v okolitej zástavbe dôvodom nedovoleného skrátenia preslhena pod normou stanovený časový limit.

Keďže žalobcovia napádali predmetné rozhodnutia aj ich preskúmaním mimo odvolacieho konania, účastník konania spoločnosť NOBLE, a.s. dal vypracovať ďalší znalecký posudok - ktorý do tohto konania doložil (Svetlotechnický posudok vypracovaný 3S-PROJEKT, s.r.o. zo dňa 16.03.2011), ktorý opätovne potvrdil správnosť záveru znaleckého posudku p. Ing. G. U., CSc., a teda aj správnosť záverov a vyhodnotenia dôkazov zo strany stavebného úradu v správnom konaní. Z uvedeného vyplýva, že ani nový znalecký posudok by neprivodil vecne iné, výhodnejšie rozhodnutie pre žalobcov.

Účastník konania spoločnosť NOBLE, a.s. uviedol, že je v týchto konaniach poškodeným, keďže z jeho strany boli splnené všetky zákonné predpoklady na vydanie územného rozhodnutia, disponoval Záväzným stanoviskom Hlavného mesta SR Bratislava k investičnej činnosti zo dňa 16.01.2007, ktorého platnosť bola stanovená na 1 rok od jeho vydania (t.j. aj v čase vydania rozhodnutia žalovaného) a ktoré je v zmysle § 140b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) záväzné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím §

246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov v 1. a 2. rade nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. A/2007/1779-HRL zo dňa 15.01.2008 potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. SU-2006/28284/19916/2007/UR-Ga zo dňa 28.03.2007, ktorým bolo rozhodnuté o umiestnení stavby č. 1008 „Polyfunkčný objekt Lazaretská ul., Bratislava“, pozemok parc. č. XXXX, k.ú. P. L., Q. s prípojkami pre navrhovateľa, spoločnosť NOBLE, a.s., Pluhová 29, 831 03 Bratislava.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 1 ods. 1 a 2 stavebného zákona, územným plánovaním sa sústavne a komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, určujú sa jeho zásady, navrhuje sa vecná a časová koordinácia činností ovplyvňujúcich životné prostredie, ekologickú stabilitu, kultúrno-historické hodnoty územia, územný rozvoj a tvorbu krajiny v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja.

Územné plánovanie vytvára predpoklady pre trvalý súlad všetkých činností v území s osobitným zreteľom na starostlivosť o životné prostredie, dosiahnutie ekologickej rovnováhy a zabezpečenie trvalo udržateľného rozvoja, na šetrné využívanie prírodných zdrojov a na zachovanie prírodných, civilizačných a kultúrnych hodnôt. Stavebný úrad je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a zabezpečiť si tak spoľahlivý podklad pre svoje rozhodnutie.

Podľa § 12 ods. 1, 2 cit. zákona, územný plán zóny sa spracúva pre časť obce, ak schválený územný plán obce ustanovuje

- a) obstaráť územný plán zóny pre vymedzenú časť obce,
- b) vymedziť pozemok alebo stavbu na verejnoprospešné účely.

Územný plán zóny ustanovuje najmä

- a) zásady a regulatívy podrobnejšieho priestorového usporiadania a funkčného využívania pozemkov, stavieb a verejného dopravného a technického vybavenia územia,
- b) zásady a regulatívy umiestnenia stavieb na jednotlivých pozemkoch, do urbánnych priestorov a zastavovacie podmienky jednotlivých stavebných pozemkov,
- c) pozemky, ktoré sú v zastavanom území obce, stavby na stavebných pozemkoch a podiel možného zastavania a únosnosť využívania územia,
- d) nezastavané pozemky za stavebné pozemky vrátane určenia pozemkov, ktoré podľa územného plánu nemožno trvalo zaradiť medzi stavebné pozemky,
- e) chránené časti krajiny,
- f) zásady a regulatívy nevyhnutnej vybavenosti stavieb a napojenie na verejné dopravné a technické vybavenie územia,

- g) zásady a regulatívy začlenenia stavieb do okolitej zástavby, do pamiatkových rezervácií, do pamiatkových zón a do ostatnej krajiny,
- h) umiestnenie zelene, významných krajinných prvkov a ostatných prvkov územného systému ekologickej stability na jednotlivých pozemkoch,
- i) vecnú a časovú koordináciu novej výstavby a asanácie existujúcich stavieb,
- j) pozemky pre verejnoprospešné stavby, stavebnú uzáveru a na vykonanie asanácie.

Podľa § 37 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 stavebného zákona ku dňu vydania administratívneho rozhodnutia, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón.

Stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou (§ 37 ods. 3 stavebného zákona).

Okruh účastníkov územného konania je vymedzený osobitne v konaní o umiestnení stavby v ust. § 34, kde je to navrhovateľ, právnické a fyzické osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám dotknutým podaným návrhom, vlastníci susedných nehnuteľností, t.j. nielen susedných pozemkov, ale aj susedných stavieb, čím sa docielila zvýšená ochrana ich vlastníckych práv. Pritom však musia byť súčasne splnené dve podmienky, a to

1. existencia vlastníckeho alebo iného práva (§ 139 stavebného zákona),
2. toto právo môže byť návrhom priamo dotknuté.

Podľa § 39 stavebného zákona v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 39a ods. 2 stavebného zákona v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky:

- a/ na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b/ na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch.
- c/ vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,

d/ vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Z podkladov spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že listom doručeným stavebnému úradu dňa 14.11.2006 požiadal žalobca o vydanie územného rozhodnutia na stavbu polyfunkčného domu na Lazaretskej ulici na parc. č. XXXX v k.ú. Q. - P. L.. Listom zo dňa 19.02.2007, ktorý bol podľa podpisov adresátov na doručenkách doručený okrem iných aj V. B. a J. B. dňa 21.02.2007, stavebný úrad oznámil dotknutým orgánom štátnej správy a samosprávy a známym účastníkom konania začatie územného konania v predmetnej veci a nariadil na prerokovanie návrhu ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 15.03.2007. Účastníci konania boli upovedomení, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôr pri ústnom konaní, inak sa na ne neprihliadne. Z ústneho pojednávania konaného dňa 15.03.2007 bez účasti V. B. a J. B. bola spísaná podrobná zápisnica.

Dňa 28.03.2007 vydal stavebný úrad pod č. SÚ-2006/28284/19916/2007/UR-Ga rozhodnutie o umiestnení stavby č. 1008 - novostavba „Polyfunkčný objekt Lazaretská ul., Bratislava“, podľa zákresu v situačných výkresoch tvoriacich prílohy rozhodnutia a pre umiestnenie a projektovú prípravu určil podmienky. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že súčasťou projektovej dokumentácie bol svetlotechnický posudok vypracovaný Ing. G. U., CSc., ktorého predmetom bol výpočet a posúdenie vplyvu navrhovanej novostavby na denné osvetlenie a insoláciu susedných objektov, pričom bolo zistené, že predmetná stavba nespôsobí prekročenie normou predpísaných hodnôt ekvivalentného uhla zatienenia a ani doby insolácie v okolitých objektoch. Uviedol, že pre územie, v ktorom sa umiestňuje predmetná novostavba, je v platnosti Aktualizácia územného plánu Hlavného mesta SR Bratislavy, rok 1993 v znení zmien a doplnkov, v zmysle ktorého je predmetné územie klasifikované pre funkciu občianska vybavenosť zdravotníctva, sociálnej starostlivosti, školstva, kultúry, obchodu, služieb, verejného stravovania, ubytovania, cestovného ruchu, administratívy, v rámci dopĺňujúcich plôch stavieb a zariadení je možné riešiť bývanie ako súčasť spoločenských priestorov občianskej vybavenosti. Umiestňovaný návrh bol podľa stavebného úradu v súlade s platným územným plánom Hlavného mesta SR Bratislavy. Návrh bol posúdený aj vo vzťahu k Územnému plánu zóny Dunajská zo dňa 28.03.1996 (všeobecne záväzné nariadenie Hl. m. SR Bratislavy č. 4/1996), pričom bolo zistené, že objekt je navrhovaný v regulačnom bloku č. 17/4 so záväznými regulatívmi:

- Stavebná čiara Lazaretská ul., kompaktná zástavba (návrh kompaktná zástavba - v súlade),
- Strechy - prevažne ploché s ustúpeným najvyšším podlažím a terasou (návrh - sústava plochy striech s terasami a ustupujúcimi podlažiami - v súlade),
- Podlažnosť: 6.NP+ ustupujúce siedme podlažie, pri stanovení max. podlažnosti je prípustná tolerancia + 1 podlažie po preverení objemového riešenia a hygienických noriem (návrh 7NP, z toho posledné tri sú ustupujúce - v súlade).

Stavebný úrad konštatoval, že umiestňovaný návrh nie je v rozpore s územným plánom zóny.

Proti rozhodnutiu o umiestnení stavby podali odvolanie V. B. a J. B. namietajúci, že im nebolo oznámené ústne konanie vo veci dňa 15.03.2007 a preto im nebolo umožnené sa k veci vyjadriť pred vydaním rozhodnutia. Namietali tiež, že výška obvodového múru novostavby zo severozápadnej strany bude cloniť fasáde z juhovýchodu domu na Lazaretskej 4 v Bratislave s negatívnym dopadom na osvetlenie a oslnenie bytov s oknami na tejto fasáde a doplnili k odvolaniu svetlotechnický posudok Ing. arch. R. B., CSc., autorizovaného architekta a svetlotechnické posúdenie vplyvu stavby na bytový dom na Lazaretskej 4 v Bratislave vypracované Ing. F. D., CSc., autorizovaným stavebným inžinierom. Žalobca v odvolacom konaní zabezpečil vypracovanie stanoviska Ing. G. U., CSc. k posudku Ing. D., ako aj k námietkam týkajúcim sa geodetického zamerania stavby.

Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím č. A/2007/1779-HRL zo dňa 15.01.2008 zamietol odvolanie V. B. a J. B. a prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na výsledky nového zamerania výšok budov, z ktorých vychádzali posudzovatelia pri vypracovávaní posudkov na vplyv novej zástavby na osvetlenie a preslnenie okolitých objektov a na odborné stanovisko Ing. G. U., CSc. k svetlotechnike novostavby, ktoré vychádzalo z nového presného geodetického zamerania budov. Krajský stavebný úrad v odôvodnení rozhodnutia podrobne rozpísal závery uvedených nových meraní, konštatoval, že navrhovaná novostavba je vo vzťahu k objektu na Lazaretskej 4 oproti zhodnotenému stavu relatívne nižšia a preto limitný uhol 42° vynesenej z kontrolných bodov miestností A B na prvom NP, pod rovinou ktorého bola novostavba navrhnutá, nebude v žiadnom prípade prekročený. Konštatoval, že aktuálne geodetické zameranie potvrdilo

správnosť pôvodne použitých východiskových údajov a tým aj platnosť záverov stanoviska zo dňa 20.09.2007 a svetlotechnického posudku z novembra 2006. Na základe nových zistení odvolací orgán potvrdil záver, že v žiadnom z existujúcich objektov v lokalite nedôjde k neprípustnému zatieneniu obytných miestností alebo pracovných priestorov v zmysle normovaných požiadaviek a že výstavba nového polyfunkčného domu nebude v okolitej bytovej zástavbe dôvodom nedovoleného skrátenia doby preslneňia pod normou stanovený časový limit 1 hodina. Konštatoval, že v odvolacom konaní nebola zistená taká skutočnosť, ktorá by potvrdila nezákonnosť v prvostupňovom konaní o umiestnení stavby. K námietke, že V. B. a J. B. neboli oboznámení s termínom ústneho pojednávania odvolací orgán uviedol, že v spisovom materiáli sa nachádzajú doručky, ktoré sú podpísané a nie je v moci stavebného úradu preverovať pravosť podpisu, ak sa zásielka doručovala do vlastných rúk poštovou zásielkou.

Pokiaľ ide o územno-plánovaciú dokumentáciu poukázal krajský stavebný úrad na záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislava k investičnej činnosti zo dňa 16.01.2007, v ktorom mesto súhlasí so stavbou s podmienkami, ktoré boli zapracované do rozhodnutia o umiestnení stavby a ich splnenie musí stavebný úrad skontrolovať pred vydaním stavebného povolenia. Odvolací orgán sa stotožnil so zisteniami i s posúdením veci stavebným úradom a záverom konštatoval, že v odvolacom konaní nebolo zistené také porušenie hmotnoprávných či procesných predpisov, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu rozhodnutia stavebného úradu o umiestnení stavby.

Z vyššie opísaných skutkových zistení vyplýva, že rozhodnutie stavebného úradu o umiestnení stavby v spojení s rozhodnutím krajského stavebného úradu nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2008. Odo dňa právoplatnosti územného rozhodnutia bol žalobca v dobrej viere, že má právoplatne umiestnenú stavbu s parametrami vyplývajúcimi z projektovej dokumentácie, ktorú schválili stavebné úrady oboch stupňov.

Odvolací súd zhodne ako prvostupňový súd skonštatoval, že v danom prípade bol zistený skutkový stav v dostatočnom rozsahu a správny orgán vec správne právne posúdil, aplikujúc pri tom relevantné ustanovenia stavebného zákona.

Čo sa týka odvolacích námietok najvyšší súd konštatuje nasledovné:

K námietke neoznámene začatia územného konania V. B. a J. B., ktorí sa konania zúčastnili až pred krajským stavebným úradom, v dôsledku čoho mali byť poškodení na svojich právach, odvolací súd uvádza, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu spolu s rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu tvoria jeden celok. Za podstatné odvolací súd považuje okolnosť, že sa žalobcovia konania zúčastnili, s ich námietkami sa správne orgány zaoberali a vysporiadali a na základe námietok bolo doplnené dokazovanie. Žalobcom neboli ich práva žiadnym spôsobom dotknuté, v predmetnom správnom konaní uplatňovali svoje námietky, dopĺňali svoje podania, predkladali dôkazy, vyjadrovali sa - teda uplatňovali všetky procesné práva až do ukončenia správneho konania, ktoré im ako účastníkom konania patria. Najvyšší súd poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 8Sžo/348/2010, podľa ktorého: „Súd v zmysle § 205i ods. 3 OSP neprihliada na vady konania, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu. Na zákonnosť rozhodnutia nemá napríklad vplyv, ak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nebolo riadne doručené, ak opravný prostriedok podaný žalobcom odvolací správny orgán napriek tomu vecne prejednal.“ Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Platí teda, že prvostupňové správne konania tvoria s odvolacím konaním jeden celok (zásada jednotnosti správneho konania), z čoho vyplýva povinnosť správnych orgánov zaoberať v ktoromkoľvek štádiu konania každou námietkou účastníka, či inou skutočnosťou podstatnou pre predmet konania. Ak by aj bol dôvod osvojiť si tvrdenie V. B. a J. B., že oznámenie o začatí správneho konania im nebolo doručené, za podstatnú by bolo potrebné považovať skutočnosť, že menovaní účastníci sa konania zúčastnili, ich argumentácia bola v konaní vypočutá a vyhodnotená a dokonca na základe ich námietok bolo v odvolacom územnom konaní doplnené dokazovanie. Princíp jednotnosti správneho konania takémuto postupu nebráni, ani prípadné neoznámene začatia konania o umiestnení stavby, teda nemohlo byť zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia, nakoľko V. B. a J. B. mali dostatočný priestor pre uplatnenie všetkých svojich procesných práv v konaní o umiestnení stavby, ktoré aj plnohodnotne využili.

Pokiaľ ide o námietku rozporu v svetlotechnických posudkoch predložených účastníkmi správneho konania, je odvolací súd toho názoru, že žalovaný sa v odvolacom konaní náležite zaoberal namietanými rozporami svetlotechnického posudku Ing. U., CSc., ktorý predložil účastník konania NOBLE, a.s. v prvostupňovom konaní a posudku Ing. D., ktorí predložili žalobcovia v odvolacom konaní. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v odvolacom konaní účastník konania zabezpečil nové zameranie namietaných výškových kót budov a z tohto zamerania vychádzala Ing. G. U. pri spracovaní nového odborného stanoviska k otázke svetlotechniky a vplyvu novostavby zatienenie časti stavby na Lazaretskej 4 v Bratislave. Závery geodetického zamerania i nového odborného stanoviska k rozporom v skôr vypracovaných svetlotechnických posudkoch žalovaný v dôvodoch druhostupňového rozhodnutia podrobne popísal, vrátane ich zhodnotenia a vyvedených záverov. Podľa týchto jednoznačných záverov sú neopodstatnené námietky žalobcov týkajúce sa nesprávnosti udaných výšok budov a z toho vyplývajúce nesprávnosti svetlotechnického posudku v súvislosti s vplyvom nového objektu na okolitú zástavbu. Žalovaný na podklade vykonaných dôkazov uzavrel, že v žiadnom z existujúcich objektov v lokalite nedôjde k neprípustnému zatieneniu obytných miestností alebo pracovných priestorov v zmysle príslušnej technickej normy a výstavba polyfunkčného domu nebude v okolitej zástavbe dôvodom nedovoleného skrátenia doby preslnenia pod normou stanovený časový limit. Odvolací súd si nie je vedomý toho, že by uvedené technické posudky predložené v územnom konaní zostali v podstatných otázkach nedoriešené, pretože všetky namietané rozpory boli v rámci odvolacieho konania opätovne preskúmané. Žalovaný k nim zaujal na podklade výsledkov doplneného dokazovania jednoznačné stanovisko, že v konaní pred stavebným úradom nebola zistená v tejto súvislosti žiadna nezákonnosť a namietané rozpory neboli dôvodom pre zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia o umiestnení stavby.

Opätovne uvedená námietka svetlotechniky už bola predmetom preskúmania súdov v správnom súdnictve, tak Krajský súd Bratislava (sp. zn. 2S 134/11), ani Najvyšší súd SR v odvolacom konaní (sp. zn. 3Sžp/17/2013) nedospeli k záveru, že by správny orgán pri posudzovaní tvrdených rozporov v svetlotechnike postupoval v rozpore so zásadami správneho konania, čím by mali byť žalobcovia ukrátení na svojich právach.

Všetky námietky žalobcov ohľadne svetlotechniky boli v rámci existujúcich konaní vysvetlené, odvolací správny orgán sa nimi zaoberal, zabezpečil si ich odborné zodpovedanie, pričom ako výsledok bolo vyvedené stanovisko, že v žiadnom z existujúcich objektov v lokalite nedôjde k neprípustnému zatieneniu obytných miestností alebo pracovných priestorov v zmysle príslušnej technickej normy a výstavba polyfunkčného domu nebude v okolitej zástavbe dôvodom nedovoleného skrátenia preslnenia pod normou stanovený časový limit.

Keďže žalobcovia napádali predmetné rozhodnutia aj ich preskúmaním mimo odvolacieho konania, účastník konania spoločnosť NOBLE, a.s. dal vypracovať ďalší znalecký posudok - ktorý do tohto konania doložil (Svetlotechnický posudok vypracovaný 3S-PROJEKT, s.r.o. zo dňa 16.03.2011), ktorý opätovne potvrdil správnosť záveru znaleckého posudku Ing. G. U., CSc., a teda aj správnosť záverov a vyhodnotenia dôkazov zo strany stavebného úradu v správnom konaní. Z uvedeného vyplýva, že ani nový znalecký posudok by neprivodil vecne iné, výhodnejšie rozhodnutie pre žalobcov.

Vzhľadom na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že námietky žalobcov o nedostatočnosti skutkového zistenia a nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného v súvislosti s posudzovanou otázkou svetlotechniky neboli legitímnym dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

K námietke nového územného plánu zóny odvolací súd uvádza, že územnoplánovacia dokumentácia na mestskej úrovni (Aktualizácia územného plánu hlavného mesta SR Bratislavy z roku 1993), ako aj zonálnej úrovni (Územný plán zóny Dunajská z roku 1996) nebránila povoleniu navrhovanej stavby v takých parametroch, v akých bola projektovaná. Stavebník disponoval Záväzným stanoviskom Hlavného mesta SR Bratislava k investičnej činnosti zo dňa 16.01.2007, ktorého platnosť bola stanovená na 1 rok od jeho vydania (t.j. aj v čase vydania rozhodnutia žalovaného) a ktoré je v zmysle § 140b stavebného zákona záväzné. Tak účelové určenie stavby, ako aj jej podlažnosť boli v súlade s limitmi uvedenej územnoplánovacej dokumentácie, o čom bolo stavebníkovi v rámci územného konania vydané uvedené súhlasné stanovisko mesta, v ktorom Hlavné mesto SR Bratislava ako obstarávateľ a garant územnoplánovacej dokumentácie súhlasilo so stavbou s podmienkami, ktoré boli zapracované do

rozhodnutia o jej umiestnení.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu vydanému dňa 28.03.2007 (počas platnosti Územného plánu zóny Dunajská z roku 1996) podali žalobcovia odvolanie, ktoré bolo spolu so spisom následne postúpené žalovanému. Ten po doplnení dôkazov zo strany stavebníka k námietkam žalobcov rozhodol vo veci dňa 15.01.2008 tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie o umiestnení stavby potvrdil. Vychádzal pri tom z totožnej územnoplánovacej dokumentácie ako prvostupňový stavebný úrad, tak na mestskej i na zonálnej úrovni. Nevzal teda do úvahy nový Územný plán zóny Dunajská, zmeny a doplnky 2005, platný odo dňa 01.01.2008, ktorý priniesol zmenu predovšetkým z hľadiska maximálnej prípustnej podlažnosti stavby v danom bloku, keď určil maximálnu podlažnosť budovy na štyri nadzemné podlažia plus jedno ustupujúce podlažie, čo umiestňovaná stavba prekračovala.

Projektovanie a umiestňovanie stavby takých parametrov, aké má mať posudzovaná stavba, trvá niekoľko rokov a vyžaduje si dlhodobú prípravu. Musí vychádzať z existujúcej územnoplánovacej dokumentácie a rešpektovať jej limity. Súčasťou oprávnení mesta a jeho mestských častí je nepochybne aj zmena územného plánu tak na celomestskej, ako aj na zonálnej úrovni, pokiaľ si to okolnosti vyžadujú. V danom prípade zmena územného plánu zóny nadobudla účinky celkom na záver povoľovacieho procesu umiestňovania predmetnej stavby, pričom v otázke prípustnej podlažnosti stavby priniesla pravidlá, s ktorými bola prvostupňovým stavebným úradom umiestnená stavba v rozpore. Obvykle platí, že pokiaľ sa menia pravidlá počas povoľovacieho procesu, prinesie nová právna norma intertemporálne ustanovenie, ktorým sa upraví režim prechodného spolupôsobenia dvoch právnych úprav. Prechodné ustanovenia neskoršej právnej normy spravidla stanovujú, že konania začaté pred nadobudnutím účinnosti neskoršej právnej úpravy sa dokončia podľa dovtedy platných predpisov. Zmeny a doplnky Územného plánu zóny Dunajská, platné a účinné od 01.01.2008, nepriniesli žiadne riešenie pre právoplatne neskončené konania týkajúce sa umiestnenia stavieb posudzovaných podľa dovtedajšej územnoplánovacej dokumentácie. To znamená, že v čase vydania druhostupňového rozhodnutia krajského stavebného úradu vo veci umiestnenia predmetnej stavby boli záväzné pravidlá stanovené zmenami a doplnkami územného plánu zóny.

Neopomenuteľnou skutočnosťou je, že žalovaný rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu o umiestnení stavby cca. 9 mesiacov a práve v dôsledku tohto predĺženia odvolacieho konania, ktoré nemohli účastníci tohto konania predvídať, došlo k presahu konania do časovej pôsobnosti nového zonálneho plánu. Stavebník legitímne očakával, že v jeho veci bude rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a za účinnosti pôvodnej územnoplánovacej dokumentácie, s ktorou bol jeho projekt v súlade. Odvolací súd je toho názoru, že dôsledky vyplývajúce z predĺženia odvolacieho konania by nemali byť žalobcovi na ujmu. Podľa názoru odvolacieho súdu treba vzhľadnúť na potrebu ochrany právnej istoty jednotlivca, stability právnych vzťahov založených právoplatným rozhodnutím orgánu verejnej správy a predvídateľnosť rozhodovania štátnych orgánov, ktoré sú základom právneho štátu.

Záverom najvyšší súd vyjadruje nesúhlas s názorom krajského súdu, že vydaním územného rozhodnutia správne orgány nemohli v danej veci reálne ukrať žalobcov na ich vlastníckom práve. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/220/2010 zo dňa 02.08.2011, ktoré sa venuje právnej ochrane v oblasti správneho súdnictva vo vzťahu k územnému rozhodnutiu z pohľadu ochrany individuálnych práv v oblasti pohody bývania, odstupov stavieb a svetlotechniky. Takisto je dôležité poukázať v tejto súvislosti na rozhodnutie ústavného súdu pod sp. zn. III. ÚS 176/03, podľa ktorého územným rozhodnutím (niektorým z nich) stavebného úradu je možné porušiť aj ustanovenie čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, teda je spôsobilé porušiť ústavne garantované individuálne právo. Účastníci územného konania preto musia relevantne brániť svoje práva už v územnom konaní. Navyše z dôvodu koncentrácie stavebného konania na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa už v stavebnom konaní neprihliada (§ 61 ods. 1 stavebného zákona).

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu

podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., tak že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V správnom súdnictve v konaní o žalobách rozhoduje súd o náhrade trov konania predovšetkým podľa § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania; môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ide o osobitné ustanovenie, ktoré upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu a v odseku 1 v podstate vylučuje primerané použitie § 142 O.s.p., hoci úspech v konaní sa u žalobcu posudzuje rovnako ako pri použití § 142 O.s.p..

Z uvedeného je zrejmé, že podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov náhradu trov konania možno priznať len úspešnému žalobcovi. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania, lebo im zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.